

[Oluf Pedersen.]

holdet er det, at Regeringen er træt, saa har man jo den Mulighed at spørge Befolkningen, om denne stadig ønsker, at der skal fortsættes med flere og flere Ordninger, eller om den ikke er moden til at faa retfærdige Forhold i et frit og fornuftigt Samfund.

Thomsen: Ved Lovforslagets første Behandling her i Tinget tillod jeg mig at henlede Opmærksomheden paa en Henvendelse fra De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation af 9. Oktober. Mejeribruget anmoder i denne Henvendelse til Regering og Rigsdag om, at der maa blive gennemført virkelig effektive Foranstaltninger til Støtte for Mælkeproduktionens Rentabilitet ud fra den Betragtning, at der her er Tale om ikke alene Landbrugets, men Landets vigtigste Produktionsgren. Smørprisen er siden 1929 gaaet ned fra 3 Kr. 13 Øre pr. kg til nu ca. 1 Kr. 75 Øre pr. kg, og Landbrugets aarlige Indtægt er derved alene paa den Konto dalet med 226 Mill. Kr.

Mejeriernes Fællesorganisation har i en ny Skrivelse af 21. November rettet en indtrængende Henstilling til Udvalget om at søge gennemført en Ordning, der sikrer Mælkeproduktionens Opretholdelse. Som Forholdene har udviklet sig med Told og Beskyttelsesforanstaltninger til Fordel for andre Landes Landbrug, men til direkte og indirekte Skade for dansk Landbrug, kommer man ikke uden om at give vort Mejeribrug og Landbruget i det hele taget en hjælpende Haand. Enten maa Industriens Beskyttelse, Importforbudene, Valutarestriktionerne o. s. v. ophøre, eller ogsaa maa Landbruget have en Hjælp, saa det kan betale tilnærmelsesvis samme Lønninger som Industrien. Det er og bliver urimeligt og for Landbruget uudholdeligt, at dette Erhverv først skal være med til at svare en indirekte Skat til Byerhvervene og derefter selv skal bære Byrderne, naar der er Tale om Beskyttelsesforanstaltninger, som iværksættes for Udlandets Landbrug. De Foranstaltninger, der maa gennemføres, maa staa i et nogenlunde rimeligt Forhold til de Hindringer, der møder Landbruget paa Verdensmarkedet. Alene i Told paa det engelske Marked er der i de sidste 3 Aar betalt 125 Mill. Kr.

Noget andet er selvfølgelig, hvis man her i Tinget er af den Anskuelse, at vort Land kan undvære den Valuta, som Smørproduktionen hjemfører, og at vi i beskæftigelsesmæssig Henseende har noget andet at sætte i Stedet. Ingen tør sikkert bestride, at Mejeribruget og Mælkeproduktionen er

Faktorer af overordentlig stor samfundsmæssig Betydning, og naar det er Tilfældet, er det ikke alene farligt med den Udvikling, vi er inde i, men saa er det tillige bundretfærdigt, at Landbruget skal være ene om at bære det Underskud, der er forbundet med en saadan samfundsnødvendig Produktion. Den Dag, Landbruget virkelig bliver klar over, at der ikke kan ventes Imødekommenhed fra Regering og Rigsdag, vil man uden Tvivl slaa ind paa en mere ekstensiv Drift, og saa vil nye Skarer af arbejdsløse vandre ind til Byerne.

Foreløbig synes Forbrugerne, ogsaa Forbrugernes Repræsentanter i dette høje Ting, at glæde sig over de latterlig lave Priser paa Landbrugsprodukter, der ikke paa langt nær dækker Produktionsprisen. Man er aabenbart endnu ikke klar over, at disse lave Priser betyder forøget Arbejdsløshed, højere Kontingenter til Fagforeningerne, stigende Skatter, og hvad der ellers kan nævnes. I Mejeribrugets Henvendelse af 21. ds., der findes som Bilag til Folketingsudvalgets Betænkning, staar der et Par Sætninger, som jeg med Formandens Tilladelse gerne vil citere. Ledelsen af De danske Mejeriers Fællesorganisation, der repræsenterer 200 000 Mælkeproducenter, siger i denne Henvendelse til dette høje Ting:

„Naar Talen dernæst er om, hvilke Midler der kan og bør bringes i Anvendelse til dette Formaal, skal man først og fremmest pege paa, at den tidligere stedfundne valutamæssige Tilpasning har haft en umaadelig stor Betydning, og at denne i det hele taget har været en Forudsætning for, at Landbruget som Helhed i de senere Aar har kunnet fortsætte sit Produktionssystem nogenlunde uforandret. Det maa derfor være nærliggende at gaa videre ad denne Vej, indtil den Ligevægt mellem Indtægter og Udgifter, som er en nødvendig Betingelse for enhver levedygtig økonomisk Virksomhed, er tilvejebragt.“

Man peger ganske naturligt paa Betydningen af den tidligere stedfundne valutamæssige Tilpasning som en Forudsætning for, at Landbruget overhovedet har kunnet fortsætte. Landboforeningerne har for øvrigt tidligere sagt, at det er det eneste, som har haft virkelig Betydning for Landbruget — alt andet er Lapperi. Det var vel derfor nærliggende, som Mejeriorganisationerne igen anbefaler, at gaa videre ad denne Vej.

Hverken Flertal eller Mindretal i det nedsatte Udvalg har stillet Ændringsforslag i Overensstemmelse med Mejeribrugets